

РЕШЕНИЕ

№ 3353

гр. София, 06.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 15.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5093** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 112, ал.1, т. 4 от Закона за здравето е образувано по жалба на Н. Т. А. срещу Експертно решение № 0048/заседание № 010 от 15.01.2010г. на Националната експертна лекарска комисия.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, изразява становище за недопустимост, евентуално – за неоснователност на оспорването.

От фактическа страна.

Административното производство пред Н. е образувано по жалба на А. срещу Експертно решение № 0976 от 10.04.2009г. на ТЕЛК за общи заболявания - гр. П, с което ѝ е определен краен процент на намалена работоспособност от 40 %. След преглед на жалбоподателката в специализираните състави по сърдечно-съдови и неврологични болести Н. е извършила пълно преосвидетелстване на лицето и с оспорения акт е потвърдила ЕР на ТЕЛК по оценката на работоспособността, определяйки 40 % ТНР с водеща диагноза „Хипертонична болест на сърцето” при общо заболяване „Артериална хипертония II-III стадий, умерена степен, сърдечна форма, хипертонично сърце, СН – I-II, ЛПХБ”.

По делото е прието експертното заключение на единична съдебно-медицинска

експертиза на Д. В. М. (специалист по нервни болести). Вещото лице е потвърдило констатациите на Н. във връзка с определения процент на ТНР за сърдечно-съдовите заболявания. По отношение на неврологичния статус на А., обратно на приетото в оспореното решение, според експерта са налице категорични данни от прегледа и медицинската документация за радикулопатия – съществуването на трайни функционални нарушения и отпадни прояви обуславят 20 % ТНР по раздел IV, т.4.2 от НМЕР. Съобразно т. III от методиката по приложение № 2 от наредбата ТНР като краен процент е определена на 42 %.

От правна страна.

Жалбата е допустима. Неоснователно е възражението на ответната страна за нейното просрочие. Решението е съобщено на оспорващата на 21.06.2010 г., а жалбата е подадена по пощата на 02.07.2010 г., видно от пощенското клеймо, т.е. в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

1. а. Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на ТНР, който предопределя и заключението дали административният орган е приложил правилно материалния закон – чл. 58, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността от 2005 г. (отм., в сила към момента на приемане на решението), по отношение на преценката на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към разпоредбата, съобразяването на процента ТНР със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент намалена работоспособност при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти съгласно Приложение № 2 към чл. 58, ал. 3 от НМЕР. Различията между приетото в съдебното производство експертно заключение и оценката на работоспособността в административното производство е в обхвата на 2 % по-висок краен процент на ТНР, съпоставен с възприетия от експертния състав на Н.. Несъответствието е относимо към неврологичното заболяване на жалбоподателката, но то не се отразява на законосъобразността от материално-правна страна на обжалваното решение.

б. Чл. 72 от Кодекса за социално осигуряване урежда като предпоставка за възникването на правото на пенсия за инвалидност лицето да е с трайно намалена работоспособност от 50 и над 50 %. По аргумент от чл. 75 от КСО правилото е приложимо и към хипотезата на загуба на работоспособността вследствие на общо заболяване, както е в конкретния случай. В този смисъл не е налице интерес от отмяната на ЕР на Н., тъй като тя не би породила за А. осигурителни права в различен обем от съществуващите и по-специално – правото да получава пенсия за инвалидност. Изначалната невъзможност да бъдат черпени благоприятни правни последици лишава от предмет и евентуалната отмяна на оспорения акт, което изключва и квалификацията за засягането му от порока по чл. 146, т. 4 от АПК.

2. По силата на общото правило на чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява според фактите, съществували към момента на издаването му. Поради това и пределите на съдебния контрол са ограничени до проверката относно установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит към момента на постановяването на решението на Н. - 15.01.2010 г. В случай на влошаване на здравословното състояние жалбоподателката може да поиска преосвидетелстване от органите на медицинската експертиза на работоспособността, при извършването на което биха били взети предвид и евентуално настъпили след произнасянето на Н. факти, свързани с развитието на получените увреждания.

3. Извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка констатира, че административният акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, ал. 2 от НМЕР орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т. А. срещу Експертно решение № 0048/заседание № 010 от 15.01.2010 г. на Националната експертна лекарска комисия.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: